

тази гробовни портрети ставатъ малко по малко
той прочути както много гръцки произведения

Рамке (Rāmke). - Маквази е статуята
със Хаирски музей на Рамке, интендантъ по построй-
ката, или Шеихъ-елъ-Белегъ, както го наричаха дъ-
лахитъ, който го открил, защото много приличал
на единъ турска общински кметъ. Тераз, обличенъ съ
единъ видъ пициманъ, който стига отъ кръста до
колъбътъ, подпиратъ на единъ бастунъ тъй като се
върви полека; тълмото му е широкъ и лойта пра-
ви вълнестъ краката и ръцетъ му; главата му е
голяма, съ нагъти стъпани, съ коси ниско стригани и
стои съвсѣмъ право, е най-вече живо, при висуко се
пукнатинитъ на устнитъ слагатъ развалитъ въ
своитъ изразителна възнарностъ и се устна, се
скуитпора добръ е саванлъ и добръ продава тити-
нитъ черти на Рамке, добръ говори, въ живъ и под-
виженъ, като много дебелъ хора, употребяващъ свой
бастунъ повече за въвеждане отъ колкото за удържане,
въ гърн това отваряващъ на вѣдѣе своето интен-
дантско око много по'внимателно отъ очитъ на
господаритъ.

Писаръ на колѣнтъ. - Близо до тази статуя,
съ същия музей, се намира "Писаръ на колѣнтъ", който
Масперо отива прѣвѣсно.

"Той е донесенъ за прѣглеждане на свой началникъ
единъ свитокъ отъ папирусъ или нѣкой табличка
покрита съ писмо. Коленигалъ, спредъ сега, съ ръ-
цѣ кръстосани, съ наведенъ гръбъ и съ глава малко на-
клонена, той така да свърши началника прочути...
Скуитпора е саванлъ отлично изразеностъ на
смирена неузнатостъ и на овредената мес-
костъ, който привикката на единъ утъ животъ,
прѣкаранъ въ сирѣба, обилъ продава на неговия мо-
делъ. Устата се усмихватъ, защото тъй го изисква
етикетъ; въ тази усмивка нѣма нито весело. Носитъ
и страниитъ гримаснитъ заедно съ устата. Двѣтѣ
големъ очи отъ емайлъ иматъ неподвижни погледъ
на человетъ, който така, безъ да иска да спре погледа си